

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2013. év május hó 16. napján megtartott tanácsülésen meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. év augusztus hó 29. napján kihirdetett 28.B.523/2012/16. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A 2 rb. csalás büntetteként (Btk.318.§ (1) és (2) bekezdés c./ pont, (7) bekezdés b./ pont, Btk.318.§ (1) és (2) bekezdés c./ pont, (6) bekezdés b./ pont) értékelt cselekményeket folytatólagosan elkövetettnek minősíti.

A vádlott terhén felmerült bűnügyi költség összege helyesen 125.373,- (Egyszázhuszonötezer-háromszázhetvenhárom) Ft.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2010. november hó 26. napján a vádlott távollétében lefolytatott eljárásban kihirdetett 18.B.1057/2009/22. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki csalás büntetében (Btk. 318.§ (1) (2) bekezdés c.) pont (7) bekezdés b.) pont), 2 rb. csalás büntetében (Btk. 318.§ (1) (2) bekezdés c.) pont, (7) bekezdés b.) pont, Btk. 318.§ (1) (2) bekezdés c.) pont (6)bekezdés b.) pont, mely cselekmények közül 1 rb. kísérlet, 2 rb. közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 274.§ (1) bekezdés a.) pont), valamint 6 rb. magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§), ezért mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésül 6 év fegyházbüntetésre és 8 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Kötelezte a vádlottat, hogy kártérítés jogcímén fizessen meg a sértett magánfél részére 20.895.470.- forintot, valamint annak törvényes kamatait.

A Fővárosi Ítéltábla mint a másodfokú bíróság a 2011. október hó 21. napján kelt 6.Bf.109/2011/6. számú végzésével az ítéletével helybenhagyta, a vádlottat kötelezte a másodfokú bünygyi költség megfizetésére.

A terhelt más ügyben történt előzetes letartóztatását, majd a szabadságvesztés büntetése 2011. december hó 23. napján történt fogamatba vételét követően perújítási indítványt terjesztett elő, melynek kapcsán a Fővárosi Ítéltábla 2012. március hó 27. napján kelt 1.Bpi.10.288/2012/4. számú végzésével a perújítási indítványnak helyt adott, a perújítást elrendelte, és a megismételt eljárás lefolytatása végett az iratokat a Fővárosi Törvényszéknek rendelte megküldeni.

A Fővárosi Törvényszék a 2012. augusztus hó 29. napján kihirdetett 28.B.523/2012/16. számú perújítási eljárás során hozott ítéletében a jogerős szabadságvesztés büntetését töltő a vádlottat bűnösnek mondta ki a csalás büntetében (Btk.318.§ (1) és (2) bekezdés c./ pont, (7) bekezdés b./ pont), csalás büntetében (Btk.318.§ (1) és (2) bekezdés c./ pont, (6) bekezdés b./ pont), csalás büntetése kísérlében (Btk.318.§ (1) és (2) bekezdés c./ pont, (6) bekezdés b./ pont), 2 rb. közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§ (1) bekezdés a./ pont), 5 rb. folytatólágosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk.276.§) és a magánokirat-hamisítás vétségében (Btk.276.§), ezért mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül 5 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Kötelezte a vádlottat, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessen meg a Fibex Kft-nek 20.895.470.- forintot kártérítés jogcímén, valamint ennek törvényes kamatát, törvényes kamatát, 125.373.- forint eljárási illetéket, valamint a terhén felmerült bünygyi költséget.

Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészseg a BF.1032/2012/1. számú átiratával a fellebbezést nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást. Törvényesen járt el, amikor a Be.296.§ (1) bekezdés c./ pontjára figyelemmel a személyes meghallgatás helyett a tárgyaláson felolvasta az alapügyben meghallgatott tanúk tárgyalási és nyomozati vallomását. A beszerzett bizonyítékok teljes körű, egyenkénti és egymással összefüggéseiben történő értékelésével hibamentesen állapította meg a tényállást, indokolási kötelezettségének is eleget tett. A megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, törvényes a minősítés is. A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket helytállóan határozta meg. A folytatólágosan, üzletszerűen több bűncselekményt elkövető többszörös visszaeső vádlottal szemben alkalmazott, a törvényi minimumban megállapított fegyházbüntetés és az ahhoz igazodó közügyektől eltiltás még az időmúlásra és a vádlott egészségi állapotára figyelemmel is inkább méltányos, sem mint eltúlzott, további enyhítésére nem látott lehetőséget. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróságon tanácsülésen az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyet tanácsülésre tűzte, a vádlott és védő nyilvános ülés kitűzését nem kérte.

A vádlott 2013. március hó 8. napján érkezett beadványában az orvos-szakértői véleményben megállapítottakra reagált. Kifejtette, hogy betegsége visszafordíthatatlan, gyógyíthatatlan, büntetés-végrehajtás keretei között megfelelően nem gyógykezelhető, állapota romlik, amely bénuláshoz vezethet. A büntetés kiszabása során kérte figyelembe venni, hogy a cégektől átvett anyagot minden esetben beépítette, nem a maga javára fordította. Munkájáért pénzt nem kapott, mivel azt családi tragédia miatt nem tudta befejezni. Órizetbe vételéig a szakmájában dolgozott betegsége ellenére, a szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítését kérte.

A Fővárosi Ítéltábla tanácsülés keretében a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt felülbíráta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat nagyobb részben megtartotta.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a sértettet a tárgyalásról nem értesítette, ezért a sértett jogait nem gyakorolhatta.

A Be.414.§ (3) bekezdése szerint a perújítás elrendelése esetén a perújítási eljárás lefolytatására az általános szabályokat a perújítás jellegéből folyó eltérésekkel kell alkalmazni.

A Be.415.§ (5) bekezdése szerint perújítás esetén az érdemben elbírált polgári jogi igényt újból el kell bírálni, ha ezt az ügyész, a terhelt vagy a magánfél indítványozza. A sértett értesítésének elmaradása miatt az indítványt megtenni nem tudta, ugyanakkor az ügyész perbeszédében indítványozta a polgári jogi igény elbírálást, ezért ezen eljárási szabálysértés nem minősült olyan súlyúnak, amely az ügy elbírálását érdemben befolyásolta volna.

Figyelemmel arra, hogy az ügy kiemelt jelentőségűnek minősül, irányadónak tekintendők a Be. XXVIII/A. Fejezetében foglalt eljárási szabályok is. A Be.554/M.§-a szerint a vádlott összefüggő vallomását követően az ügyész, a védő, majd a tanács elnöke, a bíróság tagjai, végül a sértett, a magánfél, valamint az őt érintő körben az egyéb érdekelt és a szakértő tehet fel kérdéseket. Az elsőfokú bíróság ezen sorrendtől eltért, melynek ugyancsak nincs lényeges kihatása az eljárás lefolytatására. Ugyanakkor az ügyési hivatkozással ellentétben a tanúvallomások felolvasásának a Be.296.§ (1) bekezdés c./ pontja alapján nem volt helye, mert az eljárásjogi törvény a tárgyalás előlről kezdése esetére biztosítja ezen egyszerűsítést, mely a perújítási eljárásra nem vonatkoztatható. Az ügyész előzetesen nem tett indítványt a tanúk vallomásának felolvasására.

A Fővárosi Bíróság az alapeljárásban kihallgatta a Panorimtech Kft. képviselőjét, a Schrack Kft. alkalmazottját, 1. sz. tanút, akivel a vádlott a Belvárosi Színházban dolgozott együtt és a Panorimtech Kft.-nél végeztek közös munkát, 2. sz. tanút közjegyzőt, a sértett ügyvezetőjét, a Controll-Tech Kft. vezetőjét, valamint írásbeli vallomástétel lehetőségét biztosította 3. sz. tanúnak, aki a sértett részéről

nyilatkozott, és akinek írásbeli vallomását felolvasás útján tette a bizonyítási eljárás anyagává.

A perújítási eljárásban a tanács elnöke ismertette 4. sz. tanúvallomását, nyomozati vallomását, 5. sz. tanúvallomását és nyomozati vallomását, 6. sz. tanúvallomását és nyomozati vallomását, dr. Keresztesi Ella közjegyző tanú tárgyalási és nyomozati vallomását, 7. sz. tanú tárgyalási és nyomozati vallomását, valamint felolvasta 1. sz. tanú írásbeli vallomását és nyomozati vallomását. Ismeretlen okból elmaradt 8. sz. tanú vallomásának felolvasása, aki tudomással bírt az aláírási címpéldány meghamisításáról és arról nyilatkozott, hogy amíg ügyvezető volt, nem történt meg a tartozás rendezése még részben sem.

Tekintettel arra, hogy a vádlott ténybeli beismerő vallomást tett, a bizonyítási indítványok körében feltett kérdést követően nem kérte a tanúk idézését, a felolvasott vallomásokra valamennyi esetben úgy reagált, hogy azok megfeleltek a valóságnak, a másodfokú bíróság a tanúk kihallgatásának (releváns tartalom hiányában 8. sz. tanú vallomásának felolvasása hiányát) elmaradását nem tekintette olyan súlyú eljárási szabálysértésnek, amely az ügy érdemére lényegi kihatással lett volna.

A vádlott a távollétében lefolytatott alapeljárásban a vallomástétel jogát nem gyakorolhatta, a tanúvallomásokra nem reagálhatott, amely a megismételt eljárásban biztosításra került, a felolvasott vallomásokra minden alkalommal észrevételt tett, nem kérte a tanúk idézését. A Fővárosi Törvényszék ismertette a feljelentéseket, a szállítóleveleket, a számlákat, a jelentéseket, a fogvatartási adatokat, az erkölcsi bizonyítványt és a költségjegyzéket, a tényállás megállapításához szükséges okirati bizonyítékokat az eljárás anyagává tette.

Az elsőfokú bíróság valamennyi olyan bizonyítékot értékelési körébe vont, amelyek a tényállás megállapítása szempontjából a perújítási eljárásban relevánsak voltak, ezek alapján megalapozottan állapította meg a tényeket, nem tért el a korábban megállapított tényállástól, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A vádlotti észrevételtől eltérően maradéktalanul és irathűen rögzítette a perújítási eljárásban készült orvos-szakértői vélemény megállapításait.

A vádlott utóbbi elítéltetését és a folyamatban lévő eljárások adatait az erkölcsi bizonyítvány tartalma alapján ugyanakkor rögzíteni szükséges, a személyi részt kiegészítendő az alábbiakkal:

A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2012. szeptember hó 12. napján kelt 6.B.XI.2441/2011/20. számú ítéletével, mely a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 32.Bf.12811/2012/6. számú végzésével 2013. március hó 20. napján emelkedett jogerőre, a vádlottat mint többszörös visszaesőt a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés szerint minősülő jelentős kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntette (elkövetési idő: 2007. július 26.), a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntette (elkövetési idő: 2007. június 7.),

valamint a Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja szerinti közokirat-hamisítás büntette miatt (elkövetési idő: 2007. július hó 28.) 4 év fegyházbüntetésre, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A vádlott ellen jelenleg az alábbi büntető eljárások folynak:

- jelentős kárt okozó csalás büntette és magánokirat-hamisítás vétsége miatt a Szegedi Városi Ügyészség 1.B.9726/2011/31. szám alatt emelt vádat 2012. szeptember hó 21. napján,
- a Budapesti VII. Kerületi Rendőrkapitányság jelentős kárt okozó csalás büntette megalapozott gyanúját közölte 2011. november hó 12. napján a 2009. július hó 9. napján elkövetett cselekmény miatt,
- a Szentendrei Rendőrkapitányság a 2552/2010. számú büntető ügyben jelentős kárt okozó csalás büntette megalapozott gyanúját közölte 2011. november hó 12. napján a 2010. augusztus hó 25. napján elkövetett cselekmény miatt,
- a Budapesti Rendőr-főkapitányság a 9957/2010. számú büntető ügyben különösen nagy kárt okozó csalás büntette gyanúját közölte a 2010. december hó 1. napján elkövetett csalás büntette miatt 2012. július hó 25. napján.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat irathűen sorolta fel, azokat a logika szabályainak megfelelően értékelte egyenként és egymással is összevetve. Indokát adta, hogy miért nem tartotta szükségesnek a vádlott által indítványozott bizonyítást a tényállás megállapításához (ítélet 10. oldal 7. bekezdése).

A bizonyítékok értékelése alapján a váddal és az alapügyben hozott ítélettel egyező jogi következtetéseket vont le, mellyel a másodfokú bíróság minden tekintetben egyetértett. A vádlott lényegében ténybeli beismerő vallomást tett. Védekezése arra irányult, hogy fizetni akart, és nem kívánt kárt okozni a cégeknek, kintlévőségei akadályozták meg a teljesítést, melyekről nem tájékoztatta a tényállásban szereplő cégeket. Nincs relevanciája, hogy a vádlott a megrendelt anyagokat beépítette, annak a ténynek sem, hogy őt később kifizették-e, a csalás törvényi tényállási elemei maradéktalanul megvalósultak.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező cselekményeket nagyobb részben helyesen minősítette. Észlelte ugyanakkor, hogy a befejezett vagyon elleni cselekmények vonatkozásában a Btk.12.§ (2) bekezdésében írt folytatólagos elkövetés megjelölése a rendelkező részben elmaradt annak ellenére, hogy az indokolásban azt a Fővárosi Törvényszék szerepeltette, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta a Legfelsőbb Bíróság 61/2008.Bk. vélemény 2. pontjában rögzítetteknek megfelelően. Egyebekben a cselekmények minősítése minden tekintetben helytálló.

Bár az elsőfokú bíróság indokolásában külön nem tért ki arra, hogy az elkövetéskori, vagy az elbíráláskori jogszabályt alkalmazza, nyilvánvaló, hogy az elbíráláskor

hatályos jogszabályok a vádlottra nem kedvezőbbek, ezért az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta az elkövetés idején hatályos büntető törvényt.

Törvényes a vádlott többszörös visszaesői minőségének megállapítása is.

A büntetés kiszabás körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság nagyobb részben értékelte. A másodfokú bíróság a súlyosító körülmények köréből mellőzi a vagyon elleni cselekmények elszaporodottságát, tekintettel arra, hogy azok statisztikai adatokkal nem alátámaszthatók. Az enyhítő körülmények között felsorolt kísérleti szakban rekedtséget a kisebb súlyú egyik vagyon elleni cselekményre vonatkoztatja.

A törvényhozó a vádlott által elkövetett legsúlyosabb cselekményt 5-től 10 évig terjedő szabadságvesztés büntetéssel rendeli büntetni. A Btk.85.§-ában írt halmazati büntetés kiszabási elvekre figyelemmel a felső határ a felével emelkedik. A tételkeret alsó határában meghatározott büntetés enyhítésére a cselekmények tárgyi súlyára és a bűnösségi körülményekre figyelemmel nincs lehetőség. Az orvos-szakértői vélemény megállapításai maradéktalanul figyelembe vételre kerültek akkor, amikor az elsőfokú bíróság a főbüntetést kiszabta. A mellékbüntetés tartama a főbüntetéshez igazodó.

Az elsőfokú bíróság járulékos rendelkezései törvényesek azzal, hogy a bűnügyi költség vonatkozásában számítási hiba történt, melyet a másodfokú bíróság a rendelkező részben írtaknak megfelelően javított az iratok tartalmának megfelelően.

A fent írtakra figyelemmel az elsőfokú bíróság ítélet a másodfokú bíróság a Be.360.§ (4) bekezdése szerinti tanácsülés keretében eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a (1) bekezdése alapján kisebb részben megváltoztatta, egyebekben annak Be.372.§ helyes indokainál fogva a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2013. év május hó 16. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

Dr. Fatalin Judit sk.

Dr. Ujvári Ákos sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2012. augusztus hó 29. napján kelt 28.B.523/2012/16 .számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2013. május hó 16. napján 2.Bf.369/2012/6. számú ítéletével eszközölt változtatással 2013. május hó 16. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2013. év május hó 16. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő